

RESSÒ DE LA PARAULA

La porta humil

Diem que l'Advent solament és per als qui cerquen humilment amb els braços oberts.

Si mirem de representar l'espiritualitat de l'Advent amb una imatge plàstica, podríem imaginar una escena una mica estranya: un caminant decidit, amb els braços oberts, la mirada posada en l'horitzó, on es dibuixa un espai de llum, l'únic accés del qual és una petita porta, gairebé imperceptible en comparació de la immensitat de la resplendor que ho inunda tot.

Aquesta escena ens convidaria a viure tres actituds essencials: caminar amb esforç i voluntat, obrir els braços acollidors i agraïts i ajupir el cap fent-nos petits.

La celebració de l'Any Sant de la Misericòrdia ha posat el símbol de la porta davant la mirada. La contemplació de la porta ens permet fer una oportuna i rica oració a la vigília de Nadal.

Els emperadors romans construïen portes i arcs triomfals per on els vencedors de batalles penetraven a la ciutat aclamats per les masses. Els estats avui posen tanques i portes controlades per regular o impedir el flux d'immigrants. Els edificis i les cases blinden les seves portes per evitar que hi entrin els lladres. Però col-

legis i institucions celebren «el dia de portes obertes», i els comerços anuncien l'obertura de portes quan arriben les rebaixes...

Jesús ens deia que quan preguem hem d'entrar a la cambra, tancar la porta i parlar amb el Pare Déu, que veu en el secret (Mt 6,6). I també que la porta d'entrada al Regne de Déu és estreta (Mt 7,13), però s'obrirà a tothom qui truqui confiadament (Mt 7,7). I que aquelles verges poc assenyades, quan es van despertar i volgueren entrar, trobaren la porta tancada (Mt 25,10). Que els hipòcrites tanquen als altres la porta del Regne

de Déu (Mt 23,13) i que el ric oblida que el pobre jeu vora la seva porta tancada (Lc 16,20). Però també va dir que Ell era la porta i que tothom que hi vulgui entrar, hi ha d'entrar per Ell (Jn 10,1.7). I quan els deixebles es van amagar i van tancar les portes, per por dels qui havien matat Jesús, el Ressuscitat es va presentar enmig d'ells, demostrant que per a Ell no hi ha cap porta tancada que valgui (Jn 20,19). I en el llibre de l'Apocalipsi es diu, a l'Església de Filadèlfia, que davant seu hi ha una porta que ningú no tancarà (Ap 3,8) i a l'Església de Laodicea, que Jesús està tru-

cant a la seva porta esperant ser convidat... i que la ciutat somiada té portes obertes als quatre punts de l'horitzó (Ap 21,13).

La primera vegada que vaig entrar a la basílica de la Nativitat de Betlem em va commoure comprovar la porta minúscula per la qual tots havíem de passar. Una porta que no resistiria l'aprovació de les normes elementals de seguretat. Instintivament vaig recordar aquell pensament de sant Agustí que presentava Maria com el si humil de tota humilitat. Aquella porta era la Mare de Déu,

«la jove serventa, verge i mare, en la qual el Verb prengué forma d'esclau, es va despullar de les seves riqueses i ens va enriquir» (Sobre el Salm 101,1).

Maria és la porta humil de tota humilitat. La inefable humilitat del Verb de Déu que va entrar per ella en aquest món, es va inclinar i es va anorrear per assumir la nostra baixesa; i la humilitat que tots hem de viure per entrar en el gran misteri de llum i gaudir-ne plenament. No és fàcil entendre-ho, però si no ho vivim, el Nadal serà un mer passatemps.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La vida cristiana exigeix discerniment

La comunitat cristiana té la missió de viure l'Esperit evangèlic de fe i d'amor en el seu món concret.

Hi ha comunitats cristianes xineses, europees, africanes... L'Església està cridada a inculturar l'Esperit evangèlic a cada lloc, a viure'l en la seva llengua, els seus costums, les seves tradicions. Un dels camps més delicats és el camp ètic. Cada tradi-

ció cultural té la seva manera d'entendre i de viure les relacions humanes, el lloc de l'home, de la dona, dels vells, el tracte dels delinqüents, l'actitud amb els estranys, amb els enemics... En aquest àmbit, una tasca important de la comunitat és el discerniment. Cal conèixer la pròpia cultura moral i discernir quins aspectes són positius, que cal assumir en la vida cristiana, i quins

són negatius, que cal corregir i superar.

El Sínode sobre la Família de l'octubre del 2015 n'ha parlat. S'ha plantejat el tracte pastoral amb els catòlics que viuen la parella en situacions irregulars: parelles de fet, casats només civilment, divorciats i tornats a casar... i exhorta: «La pastoral proposi amb claredat el missatge evangèlic i detecti els elements positius pre-

sents en aquelles situacions que encara no corresponen o ja no a aquell missatge... Cal que totes aquestes situacions siguin afrontades de manera constructiva, buscant de transformar-les en oportunitats de camí de conversió...» (Document final n. 70). Aquest discerniment és tasca de tots.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

La puerta humilde

Decimos que el Adviento sólo es para quienes buscan humildemente con los brazos abiertos.

Si intentamos representar la espiritualidad del Adviento con una imagen plástica, podríamos imaginar una escena algo extraña: un caminante decidido, con los brazos abiertos, la mirada puesta en el horizonte, donde se dibuja un espacio de luz, cuyo único acceso es una pequeña puerta, casi imperceptible en comparación con la inmensidad del resplandor que inunda todo.

Esta escena nos invitaría a vivir tres actitudes esenciales: caminar con esfuerzo y voluntad, abrir los brazos acogedores y agradecidos y agachar la cabeza haciéndonos pequeños.

La celebración del Año Santo de la Misericordia ha puesto el símbolo de la puerta ante la mirada de todos. La contemplación de la puerta nos permite hacer una oportuna y rica oración en la víspera de la Navidad.

Los emperadores romanos construían puertas y arcos triunfales por donde los vencedores de batallas penetraban en la ciudad aclamados por las masas. Los estados hoy ponen vallas y puertas controladas para regular o impedir el flujo de inmigrantes. Los edificios y las casas blindan sus puertas para evitar que entren los ladrones. Pero colegios e instituciones celebran «el día de puertas abiertas», y los comercios anuncian la apertura de puertas cuando llegan las rebajas...

Jesús nos decía que cuando oremos hemos de entrar en la habitación, cerrar la puerta y hablar con el Padre Dios, que ve en lo secreto (Mt 6,6). Y también que la puerta de entrada al Reino de Dios es estrecha (Mt 7,13), pero se le abrirá a todo el que llame confiadamente (Mt 7,7). Y que aquellas vírgenes insensatas, cuando se despertaron y quisieron entrar, hallaron la puerta ya cerrada (Mt 25,10). Que los hipócritas cierran a los demás la puerta del Reino de Dios (Mt 23,13) i que el rico olvida que el pobre yace al pie de su puerta cerrada (Lc 16,20). Pero también dijo que Él era la puerta y que todo el que quiera entrar ha de ir por Él (Jn 10,1.7). Y cuando los discípulos se escondieron y cerraron las puertas, por miedo a los que habían matado a Jesús, el Resucitado se presentó en medio de ellos, demostrando que para Él no hay puerta cerrada que valga (Jn 20,19). Y en el libro del Apocalipsis se dice a la Iglesia de Filadelfia que delante de ella hay una puerta que nadie cerrará (Ap 3,8) y a la Iglesia de Laodicea que Jesús está llamando a su puerta esperando ser invitado... y que la ciudad soñada tiene puertas abiertas a los cuatro puntos del horizonte (Ap 21,13).

La primera vez que entré en la basílica de la Natividad de Belén me conmovió comprobar la puerta minúscula por la que todos debíamos pasar. Una puerta que no resistiría la aprobación de las normas elementales de seguridad. Instintivamente recordé aquel pensamiento de san Agustín que presentaba a María como el seno humilde de toda humildad. Aquella puerta era la Virgen María,

«la joven sierva, virgen y madre, en la que el Verbo tomó forma de esclavo, se despojó de sus riquezas y nos enriqueció» (*Sobre el Salmo 101,1*).

María es la puerta humilde de toda humildad. La inefable humildad del Verbo de Dios que entró en este mundo, se inclinó y se anonadó para asumir nuestra bajeza; y la humildad que todos hemos de vivir para entrar en el gran misterio de luz y gozar de él plenamente. No es fácil entenderlo, pero si no lo vivimos, la Navidad será un mero pasatiempo.

† **Agustín Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Nadal i els seminaristes

Demà dilluns 21 hi haurà al Seminari Conciliar la celebració de Nadal amb tots els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat: a les 20 h, rès de vespres i eucaristia, per acabar amb un sopar de germanor. L'endemà al vespre, el bisbe Agustí i els seminaristes de la diòcesi trobaran els germans hospitalaris de Sant Joan de Déu, presents a Sant Boi de Llobregat, per compartir el seu testimoniatge de donació a Déu i als germans.

Pujada jove a Montserrat

Els passats dies 4 i 5 de desembre la federació de la JOC (Joventut Obrera Cristiana), present a la nostra diòcesi, va organitzar la tradicional Pujada jove a Montserrat, oberta a tots

els joves de l'Arxiprestat de Montserrat. Els prop de 50 adolescents i joves que hi van participar van fer camí amb molt d'entusiasme gaudint de la natura, tot compartint inquietuds, alegria, amistat i

fe. També es va celebrar una pregària a l'Església de Collbató i una eucaristia al Cambril de la Basílica, amb testimonis i pregàries al voltant de la pau. <http://jocmontserrat.blogspot.com>

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Educació

Avui ens aturarem a reflexionar sobre la vocació natural d'educar els fills perquè creixin en la responsabilitat d'un mateix i dels altres. El que hem sentit de l'apòstol Pau al començament és molt bonic: «Fills, obeïu en tot els vostres pares, perquè això agrada al Senyor. I vosaltres, pares, no amoïneu els vostres fills, que no es desanimin» (Col 3,20-21). Aquesta és una regla sàvia: el fill que s'educa per escoltar els pares i obeir els pares, que no han de manar amb males maneres per tal no descoratjar els fills. Els fills, de fet, han de créixer sense desanimar-se, pas a pas. La relació

entre els pares i els fills ha de ser d'una gran saviesa i d'un gran equilibri. Fills, obeïu els pares, això agrada a Déu. I vosaltres, pares, no exaspereu els fills demanant-los coses que no poden fer.

Però, sobretot, la pregunta: Com educar? Quins costums tenim avui per a transmetre als nostres fills?

De fet, s'ha obert una esquerda entre família i societat, entre família i escola, avui s'ha trencat el pacte educatiu; i així, l'aliança educativa de la societat amb la família ha entrat en crisi perquè s'ha soscavat la confiança mútua. Preguntem-nos més aviat: in-

tentem entendre «on» es troben els fills realment en el seu camí? On es troba realment la seva ànima? Ho sabem? I sobretot: Ho volem saber? Estem convençuts que ells, en realitat, no esperen una altra cosa?

Les comunitats cristianes són cridades a oferir ajut a la missió educativa de les famílies, i ho fan en primer lloc a la llum de la Paraula de Déu. Un cop més, la gràcia de l'amor de Crist es realitza en el que hi ha inscrit en la naturalesa humana. Quants exemples meravellosos tenim de pares cristians plens de la saviesa humana!

(Dimecres, 20 de maig de 2015.)

Presa de possessió del nou arquebisbe de Barcelona

El 26 de desembre, a les 11.30 h, a la catedral de Barcelona. El bisbe Agustí, com molts altres germans en l'episcopat, acompanyarà Mons. Joan Josep Omella al començament del seu nou servei en aquesta Església particular.

Bon Nadal 2015

Veniu, adorem el qui els pobles sempre cercaren, potser sense saber-ho, el qui és nat entre mirades de sants, el qui reposa en una menjadora destinada a esdevenir sepulcre, el qui tornà a la glòria que mereixia, el qui és l'amor que ens sosté. Aneu, anuncieu el qui heu adorat.

Bones i santes festes de Nadal
Un any nou ple de benediccions

+ Agustí
Bisbe

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Lluís Borrassà. Anunciació i Nativitat. Compartiment del retaule de la Mare de Déu i Sant Jordi, finals del segle XIV. Església de Sant Francesc, Vilafranca del Penedès

Campanya de Nadal de la Infància Missionera

Un any més, la Delegació de Missions enceta la campanya de la Infància Missionera amb la diada dels «Sembradors d'estrelles» que fem al llarg d'aquest mes de desembre i consisteix en enganxar un estel tot desitjant unes bones festes.

És una manera d'agrair els viants la seva generosa participació i suport en la passada Jornada Mundial de Propagació de la Fe (Domund).

Els materials són gratuïts i es poden passar a recollir per la Delegació de Missions.

Per a més informació podeu consultar el nostre blog: <http://delegacionsbarcelonastfeliu.blogspot.com>.

Simposi sobre el Concili Vaticà II

Els dies 2 i 3 de desembre va tenir lloc a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona un Simposi Internacional sobre el Concili Vaticà II, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), integrada en l'Ateneu Universitari Sant Pacià, i l'Arquebisbat de Barcelona. El Simposi ha tractat sobre «L'Església del diàleg i del servei», commemorant el 50è aniversari de l'aprovació de la Constitució pastoral *Gaudium et spes*, el 7 de desembre de 1965, en la vigília de la cloenda del Concili Vaticà II. La primera ponència del Simposi la va pronunciar el bis-

be Agustí, sobre el tema «La Paraula s'ha fet diàleg». En ella va tractar dels límits i les possibilitats de la categoria «diàleg» aplicada a la revelació cristiana, de la Trinitat i l'encarnació del Verb de Déu com a fonaments de la revelació cristiana com a diàleg, del diàleg redemptor i del diàleg a l'Església.

AGENDA

► **Celebració de Nadal al centre penitenciar Brians 1.** El bisbe Agustí presidirà la missa amb els interns el proper dia 24 de desembre, a les 11 h.

► **Capítol extraordinari de les Germanes de la Caritat de Sta. Anna.**

El dia 27 de desembre, a les 12.30 h, el bisbe Agustí presideix l'eucaristia d'apertura, a la residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prevere jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i màrtir; sant Glicerí, prevere i màrtir; sant Temístocles, màrtir.

22. ■ Dimarts [1S 1,24-28 / 1S 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dimecres [MI 3,1-4; 4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan

de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ Dijous [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ Divendres, Nadal del Senyor [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anas-

tàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, verge i màrtir.

26. ■ Dissabte [Fets 6,8-10; 7,54-60 / Sl 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Diumenge vinent, *la Sagrada Família* (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

Diuenge IV d'Advent

COMENTARI

De Bet-Lèhem sortirà el qui ens ha de salvar

El missatge central de Miquees és la salvació, que no és immediata sinó per al futur: *els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill.*

Per què no acaba d'arribar la tantes vegades promesa salvació de Déu? Per què ara només podem tastar mostres petites del seu amor?

Perquè, abans de ser salvats, cal purificar-nos recuperant l'estil dels *orígens llunyans* de la dinastia davídica marcats per la llei divina de preferència pels més dèbils: com David que era *el més petit dels fills de Jessé* (2Sa 16,11).

El retard en gaudir del tot la Salvació mostra la paciència amorosa de Déu que ens dona noves oportunitats de conversió.

La salvació vindrà de la petita Bet-Lèhem: és un oracle teològic que anuncia l'estil humil del Messies. És així com *ell serà la pau.*

El Messies ve a fer de pastor amb culte nou. *Ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist,* incomparablement superior a *les oblacions i sacrificis* de la Llei que *tot sacerdot ofereix moltes vegades i que són incapaços d'esborrar els pecats* (v. 11).

L'ofrena del «cos» és possible per l'Encarnació del Fill Unigènit, el Logos, que *s'ha fet carn i ha plantat la seva Tenda enmig nostre* (Jn 1, 14).

Aquest Misteri, *obra de l'Esperit Sant* (Lc 1, 35), el fa possible Maria amb el seu «sí» total a Déu.

Anar decididament a la muntanya, a casa de Zacaries i Elisabet on s'estarà tres mesos, és el primer que fa la que *tindrà un fill a qui anomenaran Fill de l'Altíssim* (Lc 1,32).

La nostra pregària a les portes de Nadal ens ha de dur a meditar: Qui sóc jo perquè el meu Senyor vingui a fer-se germà meu? I què faig perquè aquesta veritat sigui coneguda, creguda i viscuda per tots els qui encara no ho saben?

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Miquees

(Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat». Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat». Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felix tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

▶ Lectura de la profecia de Miquees

(Mi 5,1-4a)

Así dice el Señor: «Pero tú, Belén de Efrata, pequeña entre las aldeas de Judá, de ti saldrá el jefe de Israel. Su origen es desde lo antiguo, de tiempo inmemorial. Los entrega hasta el tiempo en que la madre dé a luz, y el resto de sus hermanos retornará a los hijos de Israel. En pie, pastorea con la fuerza del Señor, por el nombre glorioso del Señor, su Dios. Habitarán tranquilos, porque se mostrará grande hasta los confines de la tierra, y ésta será nuestra paz.»

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 10,5-10)

Hermanos: Cuando Cristo entró en el mundo dijo: «Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, pero me has preparado un cuerpo; no aceptas holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije lo que está escrito en el libro: "Aquí estoy yo para hacer tu voluntad"». Primero dice: «No quieres ni aceptas sacrificios ni ofrendas, holocaustos ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la Ley. Después añade: «Aquí estoy yo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▶ Lectura del santo evangelio

según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se puso de camino y fue a prisa a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre.

Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.»